

ת"פ 27277/01 - מדינת ישראל נגד ראג'ב קעדרו,

בית המשפט המחוזי בחיפה
ת"פ 15-01-27277 מדינת ישראל נ' קעדרו
בפני כב' השופט כמאל סעב
המאשימה מדינת ישראל
נגד ראג'ב קעדרו,
הנאשם הנאשם

בשם המאשימה: עו"ד הגב' עינב אטסקו-גולד - פמ"ח - (פלילי)

בשם הנאשם: עו"ד עדאל בויראת

זכור דין

מבוא:

1. הנאשם הובא לדין בגין עבירות בנשך, עבירות לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין תשל"ג - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

עובדות כתוב האישום המתוקן:

2. בעבודות כתוב האישום המתוקן נטען, כי בסוף חודש אוקטובר 2014, פנה הנאשם אל עאמր ابو חוסין (להלן: "עאמר") ובקש ממנו שישיון לשך.

3. עאמר נענה לבקשת הנאשם, והשניים נפגשו בסמוך לביתו של עאמר, שם מסר עאמר לנאשם אקדח, מחסנית וכדור (להלן: "הנשך").

4. הנאשם קיבל לידי את הנשך, החזיק בו והחביא אותו בסמוך לביתו. לאחר מכן, או במועד סמוך לכך, שב הנאשם למקום בו החביא את הנשך, אך לא מצא אותו. בשל אובדן הנשך, שילם הנאשם לעאמר בתמורה סכום של 19,000 ₪.

.5. בمعنى הנו'ל, החזיק הנאשם נשק ותחמושת ללא רשות על פי דין. המדבר בכלי נשק שסוגל להמית אדם.

הסדר הטיעון:

.6. הצדדים הגיעו לידי הסדר טיעון, לפיו יחוור בו הנאשם מכפירתו, יודה בעובדות כתוב האישום המתוקן וירושע. עוד הוסכם כי הטיעון לעונש יהיה חופשי.

.7. הנאשם חזר בו מכפירתו, הודה והורשע עפ"י הודהתו במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתוב האישום המתוקן, בעבירות בנשך, לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין.

.8. הנאשם נשלח לשירות המבחן לקבלת תסקير.

تسקיר שירות המבחן:

.9. בתסקיר שהוגש ביום 15.6.2022, סקר שירות המבחן את נסיבותו האישיות והמשפחתיות של הנאשם. המדבר בצעיר כבן 19 שנים, רווק, סיימ 12 שנות לימוד, ללא זכאות לተעודת בגרות, בהמשך ניהל עסק עצמאי לשטיפת מכוניות, במימון אביו, אך נתה להזinya את תפעול העסק ולכן הוחלט להפסיק את פעילותו.

.10. אין לחובתו של הנאשם הרשעות קודמות.

.11. הנאשם הודה בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום המתוקן, הבין את חומרת מעשיו וגילה מודיעות ראשונית לסייע הנובע מהחזקת נשך ויריבחתונה, כפי שהתכוון לבצע.

שירות המבחן לא התרשם מקיומם של דפוסים עבריניים מושרים. עם זאת התרשם שירות המבחן ממאפייני אישיות תלותיים ובלתי בשלים, הנובעים מגוננות יתר מצד בני המשפחה.

.12. עוד התרשם שירות המבחן כי הlixir המשפטי המתנהל נגד הנאשם לצד התנאים המגבילים בהם נתון, מהווים גורם הרתעה עבורה.

.13. הנאשם הביע נכונות להשתלב בהlixir טיפול, שלא הערכת שירות המבחן יסייע לו בהפחחת הסיכון

להישנות התנהגות עוברת חוק מצדו בעtid.

14. שירות המבחן סבור כי יש חשיבות בהטלת ענישה מוחשית וחינוכית שתऋיע את הנאשם ממעורבות נספת בפליליים וכי שילוב של רכיבים הרתעתיים, מוחשיים וטיפוליים, יש בהם כדי להפחית את הסיכון להישנות עבירות דומות בעtid..

15. לאור כל האמור, ועל רקע גילו הצער של הנאשם, המליץ שירות המבחן להימנע מהטלת מאסר בפועל ולשקל הטלת מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות.

בנוסף המליץ שירות המבחן על הטלת צו מבחן לשנה, במהלךו ישתלב הנאשם בהליך טיפול.

16. להערכת שירות המבחן שליחת הנאשם לריצוי מאסר בפועל ושהותו בקרבת עברייןום, עלולה להביא להפנתה נורמות עברייןויות וביסוס דפוסים שלויים וכן להגבר את הסיכון להישנות עוברת חוק בעtid.

טענות הצדדים:

טענות המאשימה:

17. המאשימה טענה כי הנאשם הורשע בעבירה חמורה מאוד תוך מודעות לחומרת המעשה ואף לסייעו הרב הטמן בהחזקת הנשך.

18. המאשימה צינה כי חלקו של הנאשם באירוע הינו עיקרי והוא ביצع את העבירה בלבד, והנזק הצפוי מביצועה הינו רב.

19. המאשימה הפניה לפסיקה וצינה כי בית המשפט העליון נתן דעתו בהזדמנויות שונות לסיכון הפטונצייאלי הגבוה מאוד הгалום בעבירות של החזקת נשך שהפכו למרבה הצער לנפוצות מאוד שנים האחרונות. עוד צינה כי בעבירות מסווג זה ישנה חשיבות בהטלת עונשים מרתיעים והעדפת האינטראס הציבורי על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם.

20. המאשימה הפניה לתסקיר וצינה כי התסקיר מפרט את אורחות חייו של הנאשם ואת היותו אדם נורמטיבי ובן למשפחה נורמטטיבית. יחד עם זאת ביקשה המאשימה להציג מהמלצת שירות המבחן הסופית והדגישה כי האינטראס הציבורי וחומרת העבירה אינםאפשרים הטלת עונש שניtan לרצונות בדרך של עבודות שירות.

.21. לטענת המאשימה, מתחם הענישה ההולם בנסיבות בגין הורשע הנאשם, הינו בין 9 ל- 24 חודשים מאסר בפועל.

המאשימה הדגישה כי לאור גילו של הנאשם, היעדר הרשותות קודמות לאור העונש שהושת על שותפו של הנאשם (9 חודשים מאסר בפועל), תעזור המאשימה לעונש מהרף התחתון של מתחם הענישה.

.22. המאשימה ביקשה להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל שייהי ברף התחתון של מתחם הענישה המוצע וכן מאסר מותנה מרთיע.

טענות ב"כ הנאשם:

.23. הסגנור ציין כי הנאשם יlid 1996, בהיותו בן 18 הכיר את עמר, שותפו לעבירה וכי לאור חתונתה שהיתה לקרובת משפחה של הנאשם, ביקש האחרון מעמר להשיג עבורו אקדח לצורך ירי בחתונתה. באקדח לא נעשה שימוש והוא אבד, וכ תוכואה מכק נאלץ הנאשם לשלם לעامر תמורה סך של 19,000 ₪. הסגנור הדגיש כי אמר הבעלים של הנשק הוא הדמות הדומיננטית שהחזיק בנשק והשאל אותו לנאם לצורך ירי בחתונתה.

.24. לטענת הסגנור המלמד, שיקולי אחדות הענישה מצדיקים הבחנה בין שני הנאים בהתאם לחלקם ואחריותם בפרשה וכן בשים לב לנוטמים האישיים של כל אחד מהם. הסגנור הדגיש כי בעניינו של עמר הסכימה המאשימה להטיל עליו 9 חודשים על אף שלחוובתו עבר פלילי מכבד, ולכן, כך לטענת הסגנור, הטלת עונש זהה על הנאשם ועמר אינה הגיונית.

.25. הסגנור ביקש להתחשב בכך כי הנאשם היה במעצר כחודש ימים מיום 23.12.14 עד 29.1.15 ולאחר מכן שוחרר לחופת מעצר בתנאים מגבלים מאוד (מעצר בית מלא) ורק ביום 14.5.15 צומצם מעצר הבית והפרק לחלקיו ומazel שחררו לא ביצע כל עבירה.

.26. הסגנור הפנה למסיק שירות המבחן וביקש לאמץ את המלצתו. ציין כי הנאשם הודה בעבירה נשוא כתוב האישום המתוקן והוא זה שהפליל את שותפו עמר והביא לגילוי העבירה נשוא שני כתבי האישום וכי שיתוף הפעולה מצד הנאשם נעשה ללא שום טובת הנאה או הסדר טיעון כפי שהוא עם שותפו לעבירה.

.27. הסגנור הפנה לפסיקה וביקש שלא למצות את הדין עם הנאשם, הדגיש כי המذובר בבחור צער, בגין משפחה נורמטיבית, נעדר עבר פלילי וזוו מעורבותו הראשונה בפלילים, لكن ביקש לתת לו הזדמנות ולהטיל עליו עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות.

.28 הנאשם בפנותו לביham"ש הביע צער וחרטה על מעשייו.

ההילך נגד עammer:

.29 CAN HMKOM L'ZIYN CI UAMER SHOTFO SHL NANASH BIBIZOU HUBIRAH, NDON BT"F 15-01-27270, SHM HIGUZA HAZDDIM LEHSDER TIUNUN SGOR LFPO UAMER YODA BEUBODOT CTB HAISHEM HMTOK, YERUSHU WIUTL ULIO UNOSH SHL 9 CHODSHI MASER BFOUL MIOM MEZARO MAMSER UL TANAI.

ביום 15.8.2011 הורשע עammer על סמך הודהתו, במסגרת הסדר הטיעון, בביצוע עבירות נשק, לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין והוטלו עליו 9 חודשים מאסר בפועל וששה חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים.

יודגש כי לחובתו של עammer שלוש הרשעות קודמות: הרשעתו משנת 2004, בגין עבירות של החזקת אגרופן או סכין, הפרעה לשוטר, תקיפת שוטר והעלבת עובד ציבור והוא שוחרר ועליו מאסר על תנאי, התחייבות להימנע ממעבירה ותשולם פיצוי; הרשעה השנייה משנת 2009 בגין עבירות לפי חוק תכנון ובניה, תשכ"ה 1965, והוטלו עליו קנס והתחייבות להימנע ממעבירה והרשעה השלישייה משנת 2011 בגין עבירה של איום שם הוטלו עליו 7 חודשים מאסר בפועל.

דין וקביעת מתחם העונישה:

.30 הנאשם הורשע בביצוע עבירות בנשך, לאחר שקיבל לידי אקדח, החזיק בו ללא רשות על פי דין והחביאו בסמוך לביתו. בהמשך, לאחר שאבד האקדח, הוא שילם לעammer בתמורה סך של 19,000 ₪.

.31 אכן ריבוי העבירות המבוצעות בנשך, הקלות שבה נשך בלתי מורה לעול להימצא בידי כל מי שחפץ ו בשל הסכנה הנשקפת מנשך זה לציבור, נקטו בתם המשפט בגישה מחמירה שתכלייתה הכרזת מלחמה של רשות האכיפה בתופעה זו ועל כן נאמר בע"פ 11/4460 מדינת ישראל נ' אחד פאיד (ניתן ביום 28.11.11, כי:

"**אכן נראה לנו כי הגעה השעה להחמיר בעבירות של החזקת נשך ושימוש בו. נשך המוחזק שלא כדין עלול למצוא דרכו לידיים עוינות ועלול גם לשמש למטרות פליליות. יריות שמחה באירועים יש בהן כדי לסקן חפים מפשע...**"

.32 בשנים האחרונות, אכן בلتה בפסקה המגמה להחמיר בענישה בעבירות נשך - ראו ע"פ 2251/11 נפאע נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 11.12.4.12), ע"פ 11/4450 עספור נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 13.12.5.6.13). מגמת ההחמרה באהה

לביטוי בפסק דין של ביהם"ש העליון, מפי כב' השופט הנדל בע"פ 7241/12 **טאטור נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 13.2.12) - (להלן: "טאטור"), שבו נדחה ערעור של מי שמסר אקדח לקרוב משפחתו על מנת שיירה בו במהלך חתונה ונידון ל- 9 חודשים מאסר בפועל, ושם נכתבו הדברים הבאים:

"... לא אחת עמד בית משפט זה על הוצרך בנסיבות רף מחמיר כלפי עבירות נשק, גם כלפי אלו המצוות לכואורה בשלבים נמוכים יחסית של המדרג ... בע"פ 5604/11 נאסר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (5.10.2011) נאמר באשר לעבירה החזקת נשק כי היא "מקימה סיכון ממשי וחוור לחיבור ויוצרת פוטנציאל להסלמה עברינית, ולפיכך מחייבת ליתן ביטוי עונשי הולם ומרתייע באמצעות הרחקת מבצע העבירה מן החברה לתקופה מסוימת". באותו מקרה נגזרו 12 חודשים מאסר בפועל על אדם אשר הורשע בהחזקת אקדח וכדורים, וזאת על אף נסיבות לקולא שביהם (כך במקור) התאפיין במקרה הקונקרטי. חמורה היא אם כן עבירה החזקת הנשק, וחמורה יתרה נודעת לה מקום בו נעשה בנשך שימוש בפועל, כמו במקרה שלנו. המערער התבקש לחת את הנשק בו החזיק לצורך ירי בחתונה. לא פעם ולא פעמים הסתומים אירעו מסוג זה בפגיעה בחפים מפשע שכיל חטאם בהשתתפות בשמה. בית המשפט המחויז אף התייחס למארג עובדתי זה כתופעה שהפכה ל'מכה אゾרית'."

יוער כבר כאן כי במקרה שלפניינו, להבדיל מה מקרה של טאטור, לא נעשה כל שימוש בנשך לצורך ירי בחתונה והנשך אבד.

.33 בחינת הענישה הנווגת מעלה, כי במקרים דומים ל מקרה שלפניו הוטלו עונשי מאסר שרוצו בעבודות שירות, כך למשל נגזרו על נאים נסיבות דומות העונשים הבאים:

(-) ע"פ 7139 גורנו ליאור נגד מ"י (נitet ביום 13.7.3.13): בית המשפט העליון הקל בעונשו של המערער שהורשע בשתי עבירות של החזקת נשק והעמידו על 6 חודשים (תחת 8 חודשים) שירותו בעבודות שירות, תוך התחשבות בעברו הנקי כמעט של המערער, חלוף שנים רבות מאז העבירות ואת העובה שהמערער לא שב לעבירות וכן התפתחותו המקצועית והמשפחתית החיונית.

(-) ע"פ 1505 לידאו נגד מ"י (נitet ביום 14.11.14): בית המשפט העליון הקל בעונשו של המערער שהורשע בעבירה של החזקת נשק והעמידו על 6 חודשים שירותו בעבודות שירות (תחת 8 חודשים).

(-) ע"פ 5713 אקרמן נ' מדינת ישראל, (נitet ביום 1.3.11), הורשע מערער שהחזיק לבנת חבלה המכילה כ- 500 גרם חומר נפץ מרסק ואצבע חבלה המכילה כ- 100 גרם חומר נפץ מרסק.

בימ"ש העליון הקל בעונש שנגזר עליו והשית עליו 6 חודשים מאסר לרכיבי בעבודות שירות לאור הودאותו, חרטתו ותיפקודה הנורמטיבי.

(-) ע"פ (חיפה) 12-02-6059 **מדינת ישראל נ' בגאה**, (ניתן ביום 19.4.12): נדון ענינו של מшиб שהחזיק ברכבו אקדח ושתי מחסניות ובימ"ש השלום בחדרה גזר עליו עונש של 6 חודשים מאסר שירות בעבודות שירות.

בימ"ש המחויז בחיפה לא התערב בעונש המאסר בפועל שנגזר עליו אלא רק החמיר במאסר המותנה ובגובה הקנס וזאת לאור הודאותו, התסקיר החיווי, ועובדת היומו אדם נורמטיבי.

(-) ע"פ (נצרת) 1330/06 **ח'טיב נ' מדינת ישראל**, (ניתן ביום 6.3.07), דובר במערער שהחזיק בביתו נשק ותחמושת ונידון ל- 6 חודשים מאסר לרכיבי במסגרת בעבודות שירות ומע"ת לנוכח הודייתו, היעדר עבר פלילי והעובדת שהחזיק את הנשק לצורך סיפוק תחושת ביטחון אישי אחר ובכפירו שרר מתח בין חמולות שלעיתים הפרק לעימותים עקובים מדם.

בית המשפט המחויז הקל בעונשו של המערער והעמידו על 3 חודשים שירות בעבודות שירות.

(-) עפ"ג (חיפה) 14-01-30827 **סלים ابو دبي נגד מ"י** (ניתן ביום 3.4.14): שם הורשע המערער על סמן הודאותו בעבירה של החזקת נשק. בית המשפט השלים בעכו הטיל עליו 10 חודשים מאסר בפועל.

בית המשפט המחויז בחיפה קיבל את הערעור על חומרת העונש והפחית את העונש לששה חודשים מאסר אשר ירצו בעבודות שירות והעמדו בצו פיקוח של שירות המבחן, תוך מתן עדיפות לשיקולי השיקום של המערער.

(-) ע"פ 4945/13 **מ"י נגד עבד אלכרים סלימאן**, (ניתן ביום 19.1.14) - (להלן - "ענין בעבדאלקרים"), שם הורשע המшиб לאחר שמיעת ראיות בעבירות של רכישה והחזקת נשק, רכישה והחזקת תחמושת, נשיאה והובלת נשק ונשיאה והובלת תחמושת, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, מעשה פזיות ורשלנות והסתיעות ברכב לביצוע פשע.

בית המשפט המחויז בנסיבות השית על המшиб עונש של 6 חודשים מאסר בפועל בעבודות שירות. בית המשפט העליון דחה את ערעור המדינה על קלות העונש תוך קביעה כי:

"במקרה הפרטני שלפנינו הגעתי לידי מסקנה כי למшиб סיכוי של ממש להשתקם,

באופן המצדיק חריגה מהתמחם שנקבע בהתאם לסעיף 40(א) לחוק, ולפיכך איני רואה לשנות מהעונש שנגזר עליו. המשיב הוא בחור צער שניהל אורה חיים נורמטיבי עד למועדתו בתיק זה. עברו נקי וזה הסתמכותו הראשונה עם החוק. מהתפקידים שנערכו בעניינו עולה כי הוא הודה במילויו לו, נטל אחריות מלאה למשעו ושיתף פעולה עם נציגי שירות המבחן. קציני המבחן התרשמו כי למשיב אין דפוסי התנהגות עבריניים וכי עצם ניהול ההליך והחזקתו במעצר ולאחר מכן במעצר בית - הרתייעו אותו, כך שהטיסכוי שישוב לבצע עבירות דומות בעתיד הוא נמור. עוד העריכו קציני המבחן כי ביכולתו לעורוך שינוי ממשמעותי בחיוו, ודוקא כניסתו לבית הסוהר תחשוף אותו להנהלות עברינית, כאשר קיימים חשש לניצולו על ידי אחרים. נתונים אלה בשילוב הרקע לביצוע העבירות, שאינו "עבריני טהור", מלמדים כי למשיב פוטנציאלי שיקום גבוה במידה המצדיקה לחרוג מהתמחם ולהותיר על כנו את העונש שנגזר עליו בבית המשפט כאמור, שעיקרו 6 חודשים מאסר בעבודות שירות. נותר רק לקוות כי ההימנעות מהחומרת עונשו תביא לשיפור במצבו הנפשי של המשיב, וכי הוא ישכיל לנצל את ההזדמנות שניתנה לו ויעלה על דרך הישר"

יודגש כי בית המשפט העליון בעניין עבד אלקרים סקר את מדיניות הענישה הנהוגת במקרים דומים והגיע למסקנה כי מתחם העונש ההולם בעבירות מסווג זה נע בין 12 ל- 36 חודשים מאסר בפועל וככלל אין להסתפק בעונש של מאסר בעבודות שירות. יחד עם זאת קבע בית משפט העליון כי במקרה הפרטני דין למשיב סיכוי של ממש להשתקם, דבר שמצדיק חריגה לקולא ממתחם הענישה והטלת עונש מאסר שירות בעבודות שירות.

.34 בעניינו ועל דרך החקש ובהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, הפגיעה בערכים המוגנים ומדיניות הענישה הנהוגה, אני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה של ששה חודשים לריצוי בעבודות שירות לבין 36 חודשים מאסר בפועל.

עיקנון הענישה האינדיידואלית:

.35 אדגיש כי הענישה במקומותינו היא אינדיידואלית ומתואמת לנسبות הקונקרטיות והשיקולים הפרטניים בכל מקרה ולנאשם הפסיכיפי העומד תחת הדיון בפני יהמ"ש - ראו ע"פ 8465/15 כרכ' נ' מ"י (ניתן ביום 24.8.15); ע"פ 1307/13 פלוני נ' מ"י (ניתן ביום 1.4.15); ע"פ 7006/14 תורג'מן נ' מ"י (ניתן ביום 23.3.15) וע"פ 433/89 ג'ורג' אטיאס נ. מידת ישראל, פ"ד מ"ג (4) 170,(174).

לכן יש לבחון כל מקרה ונסיבותו, לרבות הנسبות האישיות של הנאשם שעומד לדין בפני בית המשפט, וכן נקבע בע"פ 3210/06 **עמאра נ' מדינת ישראל**, (ניתן ביום 18.03.07):

"**הפרמטרים הרלבנטיים האפשריים לגיחרת העונש על עבירה זו כשלעצמה, הם חומרת התוצאה, השאלה האם היו בני אדם במקום והוועד בסכנה, עברו הפלילי של הנאשם וכיוצא בזה.**".

.36. לפי פסיקתו של בית המשפט העליון יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם בהתאם לסוג ונסיבות הנשך שבו החזיק הנאשם, נשא והוביל כigham התכליות לכך חשובה ובעל משקל.

בעניינו מדובר באקץ' אחד עם מחסנית וכדור, דברים אלה מהווים נסיבות הקשורות בביצוע העבירה והם שקובעים את פוטנציאל הנזק הכרוך במעשה העבירה.

יודגש, בעניין זה כי כבר נקבע בעבר שקיים מדרג ענישה בעבירות המבוצעות בנשך, הנקבע, בין השאר, ע"פ סוג, איות ונסיבות הנשך שנעשה בו שימוש וכן נאמר לא אחת כי:

"... מידת העונש המוטל בגין עבירות המבוצעות בנשך, מושפעת מפוטנציאל הסיכון הרב הטמון בנשך המוחזק שלא כדין ומהעברתו מיד ליד ללא פיקוח. בבוא בית-המשפט לגורר את הדין בעבירה של החזקה ונשיאה של נשך עליו להתחשב בנסיבות שבהן באהה לידי ביטוי החומרה המיוחדת שבעבירה. בין היתר, ייתן בית-המשפט דעתו על סוג הנשך המוחזק שלא כדין, על כמותו, על התכליות שלשם הוא מוחזק ועל הסכנה המוחשית שיועשה בו ... כאשר מדובר בנשך שעיל-פי טיבו אינם מיועד להגנה עצמאית, וכל יכולו נשך התקפי רב עצמה אשר השימוש בו יכול להביא להרג ללא הבחנה, יש בעבירות החזקה והנשיאה של אותו נשך חומרה מיוחדת." - ראו ע"פ 1332/04 פס נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(5) 541, 544 (2004).

.37. בעניינו, לא מייחסות לנאים עבירות סחר בנשך, או הובלה ונשיאות נשך רק החזקה נשך לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין, שהינה עבירה הנמצאת במדרג הנמוך של עבירות הנשך. מה גם, המדבר בנאים ליד 1996, שזו לו מעורבותו הראשונה בפלילים, הודה בעבירה והביע חרטה.

עקרון אחידות הענישה:

.38. באשר לתחולת עקרון אחידות הענישה במקורה דן, אכן בהלכה הפסוקה נקבע, כי:

"עקרון אחידות הענישה הוא עקרון יסוד במשפט הפלילי אשר נועד להבטיח שוויון **בפני החוק ולמנוע** שרירות בענישה. עקרון זה מורה כי יש להחיל שיקולי ענישה דומים על מי שביצעו עבירות דומות במידהן, בנסיבות דומות וב的日子里 נסיבות אישיות דומות. עקרון זה מקבל משנה חשיבות כאשר מדובר בנסיבות שונים המורשעים בגדירה של אותה פרשה. במצב דברים זה מצד עקרון אחידות הענישה בהתלת עונשים דומים על מי שביצעו מעשים דומים וכן בשמירה על יחס של שיקילות בין מבצעיהם של מעשים הנבדלים זה מזה במניגם, חומרתם או בנסיבות האישיות של המבצע. יחד עם זאת, מובן כי ענישה אינה יכולה להידמות לפעולות חישוב אրיתמטית, ועקרון אחידות הענישה אינו יכול להוביל להעתקה מכנית ומואולצת של עונשים או של שיקולי ענישה מנאים אחד לשניהם. כמו כן, עקרון אחידות הענישה הינו שיקול אחד בלבד מכלול השיקולים הרלוונטיים לענישה ואין מדובר בעקרון-על שאין אחריו ולא כלום". (ראו בע"פ 2580/14 חטן נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 23.09.14)).

ראו גם ע"פ 9792/06 **חמוד נ. מדינת ישראל**, (ניתן ביום 07.4.07).

.39. אעיר כי תכליתו של תיקון 113 לחוק העונשין באה למנוע ענישה שונה במקרים דומים.

על כן, היא כוללת בחובה הן עקרון ההלימה בלבד ולפעמים בכפוף לעקרון אחידות הענישה והשווא בין נאים שביצעו אותן עבירות ובנסיבות דומות.

.40. במקרה דנן, אומנם הנאשם והשותף היו מעורבים באותו פרשה, יחד עם זאת, ישנו קווי שוני מסוימים, בנסיבות הקשורות לכל אחד מהם, המצדיקים ליצור שני מסויים ואף פערים בענישה. כך שעניינו של הנאשם שונה באופן מוחותי מזה של השותף ע אמר.

אכן הנאשם הורשע באותה עבירה של החזקת נשק, אך מי שסיפק לו את הנשק זה ע אמר. מה גם, הנשק אבד ולא נעשה בו כל שימוש.

.41. אכן מתבקש שני ובדל בענישה בין הנאשם שלפניו לבין השותף ע אמר וזהו גוף העובדה כי לשותף ע אמר יש עבר פלילי לא קל, והסדר טיעון מוסכם גם לעניין העונש בעודו לנאים שלפניו אין עבר פלילי וקייםת המלצה חיובית משירות המבחן.

המדובר בנאים שניהל חיים נורטטיביים, אין לו דפוסים עבריניים מושרים והbijع נכונות להשתלב בהליך טיפול לחזור בדרך המלך.

כל אלה, לרבות נסיבותו האישיות של הנאשם והעדפת הפן השיקומי בעניינו מצדיקים הקלה בעונשו.

.42. שיקולי השיקום מקבלים משנה תוקף כאשר גילו של הנאשם שלפניו קרוב לגיל הקטינות - ראו לעניין זה ע"פ 7781/12, **פלוני נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 25.6.13), שם התייחס כבוד השופט ג'ובראן לשיקולים המיחדים את קבוצת ה"בוגרים צעירים" בקביעו כי:

"יש מקום להתחשב במסגרת שיקולי הענישה ביחידותה של קבוצת ה"בוגרים צעירים". חשוב להבהיר כי אין בקיומו זו כדי לקבוע כי בגזרת עונשם של קבוצה זו, יש לשקל שיקולים זהים לאלו של קטינים. יחד עם זאת, על בית המשפט בקביעו את עונשו של "בוגר צעיר" ליחס לגילו משקל משמעותי. במסגרת זאת, עליו לשקל בין היתר את קרבתו לגיל 18, ההשפעה האפשרית של מאסר בפועל על שיקומו ומצבו הנפשי, ובגרותו..."

.43. בענייננו, הנאשם היה בן 18 בעת ביצוע העבירה, ולכן יש לתת משקל להיותו של הנאשם "בוגר צעיר",

יש לו פוטנציאלי שיקומי כפי שהוא בא לידי ביטוי בתסקיר שירות המבחן ומאסרו בכלל יسب לו נזק רב.

קביעת העונש:

.44. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים והתחשב במקול הנسبות ובעיקר, סוג ונסיבות הנשק, הרקע הנורטיבי של הנאשם, עברו הנקוי, גילו הצעיר, מעצרו יותר מחודש ימים בתיק דן, ובהמשך שחרורו החלופת מעצר בתנאים מגבלים, הודאותו המדידת, לקיחת האחריות, הפוטנציאלי השיקומי הטוב ותסקיר השירות המבחן החייב; נראה לי כי הנאשם הפנים את הפסול שבהתנהגותו ולמד לכך מהסתובכותה הראשונה וכן החלטתי לחרוג לקולא, תוך התחשבות בתחום הענישה ההולם וזאת משיקולים שבוטבת האינטרס הציבורי והוא שיקום הנאשם, ועל מנת לאפשר לו לעלות על דרך הישר, כאשר שליחתו למאסר מאחריו סורג ובריח עלולה לפגוע באורחות חייו הנורטיביות והפנמת נורמות עבריניות, במידה יהיה ב מגע עם אסירים אחרים, אני רואה שלא למצות את הדין עם הנאשם שבפני ומחייב לגזר עליון את העונשים הבאים:

א. ששה חודשים מאסר בפועל אשר ירצו בעבודות שירות.

הואיל והमונה על עבודות שירות, אליו הופנה הנאשם על ידי, מצא כי הנאשם לביצוע עונש המאסר במסגרת עבודות שירות החל מיום 25.11.15, אני מאמץ את המלצתו וקובע כי הנאשם ירצה את עונשו במסגרת זו בעמותת "חכמה, ידע, לב", שברח' רוטשילד 38, חדרה וكمפורט בחווות הדעת.

על הנאשם להתייצב לשם קליטתו במועד הנקוי, קרי ביום 25.11.15, בשעה 08:00, במפקחת מחוז צפון, יחידת עבודות שירות, ברח' הツיונות 14, טבריה.

הסבירו לנימוק חובהו במסגרת ריצוי העונש בעבודות שירות וכן את סמכויות הממונה על עבודות שירות להפקיע את צו השירות במקרה של הפרת התנאים והנהלים ושליחת הנאשם מאחריו סורג ובריח לריצוי יתרת העונש.

ב. 18 חודשים מאסר על תנאי, כשהתנאי הוא, שה הנאשם לא ישא עונש זה אלא אם, תוך 3 שנים, יעבור עבריה בה הורשע, ווירושעו עליה בדיון.

ג. הנאשם עומד ל מבחן בפיקוח שירות המבחן במשך שנה ממועד סיום ריצוי העונש במסגרת עבודות השירות.

הסביר לנימוק כי היה ולא השתף פעולה עם שירות המבחן והאחרון ביקש הפסקת צו המבחן, עלול הנאשם

למצוא עצמו מובא שוב בפני בית המשפט לשם שלמת גזר הדין וכי במסגרת זו יוכל בית המשפט להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל נוסף לזה שהוטל עליו במסגרת גזר דין זה.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט העליון, הודעה לנאים.

המציאות תמציא לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות עותק מגזר דין.

ניתן היום, ג' תשרי תשע"ו, 16 ספטמבר 2015, במעמד ב"כ המאשימהעו"ד הגב' מאיה חזן-דהאן, הנאשם בעצמו ובאו"דعادל ביראת.